

Var är paradiset?

Nina Matthis

3 september 2009. SoulWord: 29 okt 2009.

Nyligen såg jag en dokumentär på tv om Thor Heyerdahl – norrmannen som blev känd i hela världen för sina ovanliga expeditioner. Jag hade tidigare hört att syftet med hans resa på en flotte över havet var att bevisa, att människor hade färdats på det viset för länge sedan. Men nu fick jag höra att han även hade en annan vision. Han letade efter paradiset på jorden! Och han trodde alldeles bestämt att det fanns därute någonstans.

Så han letade och letade. Och trodde att han fann det flera gånger, på lite olika platser i världen. Han var så lycklig första gången han hittade det. Men så gick äktenskapet åt pipan, och det där paradiset var inte längre så paradisiskt som innan. Men han fick en ny fru och hittade ett nytt paradiset, i ett annat land. Men så sprack det äktenskapet också smärtsamt nog, precis som det nya paradiset. Ja, han hittade faktiskt ytterligare ett paradiset, med ännu en kvinna. Men det paradiset visade sig också vara ohållbart – en chimär.

De antropologiska teorier som Thor Heyerdahl ville bevisa för världen, är fortfarande omstridda inom vetenskapliga kretsar. Men som jag ser det, så bevisade han något annat, ytterst upplysande, för oss. En liten tid innan han dog, gammal och klok, så berättade han för världen vad han funnit: ”Paradiset finns inte, förutom i oss själva”.

Ja, någon gång så kommer vi, var och en, fram till den insikten. Paradiset kan omöjligt finnas någonstans på jorden, så länge som vårt sinne är separerat från andra människor och från allt annat levande omkring oss. Den upplevelsen är nämligen så smärtsam – eftersom den inte är sann – att den till sist tar kål på alla paradiser som vi tror att vi har hittat.

Smärtan är på så sätt mycket vis. Den säger oss att vi är på fel väg, och att vi måste vända om. Det finns en annan väg, säger den. Det finns en väg i oss själva, till vårt eget hjärta. Det är *där* som vi kan upptäcka *Den stora kärleken*, som är en annorlunda kärlek än den som vi hittills känt till. Den kärleken väljer inte ut vissa människor eller platser att älska, och utesluter andra. Det är en kärlek som inte ser någon skillnad på mig och dig, och på mitt och ditt. För den är oändligt mycket större än alla ”inbillade delar”.

Den kärleken älskar villkorslöst, för det finns inga illusioner som kan hejda den. Den är (i sitt fulla ljus) friden och friheten och medkänslan i ett. Den är innerligheten och saligheten liksom blandad, och kan inte sluta att älska allt den ser. I den kärleken finns paradiset var vi än befinner oss - och det är fullt möjligt att hitta dit.